

Portalet News

Venim de celebrar la primera festa d'agost del tercer mil·lenni de la Era Cristiana sense donar cap importància a tal esdeveniment. Darrer any en que contractem taules, passes, cada-fals, garitos en ptes. Ha estat doncs una festa més que ha resseguit les pautes de totes les festes d'agost tradicionals amb alguns retocs al meu entendre encertats i una accentuació del ensopiment, de la falta d'energia que es ve detectant any rere any. Aquesta manca de nervi podria ser deguda a que som el poble amb la mitjana d'edat més envellida de tot l'antic Reialme de València?. Deu d'esser una de les causes però no l'única. Certament el factor edat pesa molt i les Coves ens il·lustra avui d'allò que serà l'Europa i sobre tot l'Espanya de demà en no complir l'escenari ideal dels demògrafs en quant a fertilitat a nivell de reemplaç; és a dir que cada família tingui dos fills, garantint la substitució de la parella i l'equilibri demogràfic. Aquesta proporció situa a l'Espanya del 2000 en un esquitit 1,2 fills per matrimoni i forçarà inexorablement la població a la baixa a mig termini desequilibrant la proporció de treballadors cotitzants i pensionistes passius. Així el present sistema farà fallida de no ampliar progressivament l'edat de jubilació, augmentar la fecunditat i treient les alambrades als emigrants. Les Coves, per si sol, a dia d'avui seria una ruina.

El poble del nou mil·lenni ha assistit al canvi de mans d'emblemàtics establiments comercials (altres estan per traspassar) a dia d'avui regentats per famílies de pobles veïns. Amb honrosíssimes excepcions no apareixen iniciatives covarxines per engregar indústries i esdevenim una població excessivament rendista i sense expectativa per uns joves cada vegada més cults i formats. A falta d'impulsos propis nascuts al nostre si, ¿qui ens podria donar l'empenta encisadora?

Així és, a dia d'avui, el poble de les Coves que ve de festejar els seus patrons. De manera correcta, poc a

poc, s'està sistematitzant el programa evitant l'acumulació d'actes i fent-ho tot més reposat i amb aquest esperit la presentació, coronació i imposició de bandes a regines i dames es realitza independentment de la desfilada de carrosses permetent a tothom, protagonistes, parents i inclús quintos acudir ben mudats i amb tranquil·litat a tan important esdeveniment. Set fadrines fetes i sis fadrinetes que ho seran de seguida foren les protagonistes en companyia de les reines sortints. Per extraordinària coincidència Sabrina (reina major) i Julia (reina infantil) repetien una coronació que trenta-dos anys enrere escenificaren les respectives mares. Ho advertia el mantenidor, que res no era nou, que els cognoms de totes les xiquetes presents es retrobaven ja segles enrera en el nostre mateix poble. Josep Antoni Domingo Borràs oficià de mantenidor. Aquest covarxí d'adopció, fill de llauradors d'Algemesí, doctor en Història llicenciat en Dret, afincat amb la seva no menys covarxina família al Mas de la Bassa ha demostrat una vegada més la seva integració. Ja ho venia fent amb les seves magnífiques col·laboracions al Tossal Gros i al mateix programa de festes, ja que Josep Antoni és un erudit amb etnologia puix té publicat:

- "Festes a la Rivera: Les festes d'Algemesí".

- "Bastint la festa".

També llibres sobre estructura agrària: "Terra i Treball" i aportà el primer capítol al llibre "El món rural a les Coves".

Mari Carmen fou la insubstituïble presentadora i exercí a la perfecció. Fou l'encarregada d'invitar les xiques i de presentar les autoritats de l'Alcora, Almassora, Atzeneta, Benafigos, Moncòfar, Salzedella, Sant Joan de Moró, Tírig i Torreblanca, acompanyades, algunes, per les seves respectives reines. També van retre homenatge components de la Gaiata nº tres Porta del Sol de Castelló.

Com és de tradició, oferiren flors l'Associació de Dones Progressistes,

l'Associació de Caça La Ligerera, Associació de Mestresses de Casa, Club Esportiu Vinromà, Associació de Jubilats i Caixa Rural. Els músics de la banda ho feren la nit del concert i els joves de l'AJC no van veure acomplert el seu encàrrec per una errada de la floristeria.

El pròleg de festes ens permeté assistir a les diverses manifestacions esportives que són del gust dels covarxins. Els caçadors van poder afinar la seva punteria a la Llobatera, els afeccionats al baló presenciaren partits de futbol de totes les categories, el tennis i la natació tingueren també el seu programa. Però la competició que més em cridà l'atenció és la ciclista, veient com la Penya C.V. la va consolidant per cinquena vegada. Enguany, un circuit de 50 Km pràcticament urbans ha vist córrer en disputadíssima carrera 31 ciclistes i entre ells 8 covarxins i una covarxina (M^o Carmen Esteller) fent tots ells un excel·lent paper. Per ordre d'arribada els guanyadors visitants foren Sergio Zarzoso, José Palomero i Francisco Zarzoso. Els tres primers llocs locals se'ls endugueren Juan Manuel Ferreres, Reinaldo Muñoz, Paco Cuevas i una menció especial al matrimoni Ros-Esteller per la seva compartida vocació ciclista.

La mascletada va esclatar sorpresivament en el recinte tancat de la pista de ball. Si bé és cert que el soroll serà el mateix tan en un lloc com en un altre cal també considerar que la litúrgia té la seva importància i l'acte perd tota la gràcia fent-lo com es va fer. Si és per raons de seguretat ampliem la distància d'aproximació del públic però mai no tapem a la nostra vista amb una paret opaca la contemplació dels esclats d'una mascletada. Voto, si la meua opinió val per alguna cosa, pel retorn coeter a la plaça major i per l'encesa des del balcó de la Casa la Vila. La desfilada de carrosses vingué acompanyada de la banda de música, gegants i caps grossos i una banda de tamborinaires molt sorollosa. Les carrosses foren poques i generalment